

© Ros Ribas (fotos d'assaig)

l'arquitecte

de **David Greig**
direcció **Julio Manrique**

Teatre Lliure Montjuïc – del 12 de gener al 13 de febrer

L'arquitecte

de **David Greig** direcció **Julio Manrique**

intèrprets

Marta Angelat Sheena Mackie / **Pere Arquillué** Leo Black / **Pol López Insa** Billy / **Lluïsa Mallo** Pauline Black / **Jordi Martínez** Joe / **Marc Rodríguez** Martin Black / **Mar Ulldemolins** Dorothy Black

traducció de l'anglès **Cristina Genebat** / escenografia **Max Glaenzel** / vestuari **Maria Armengol** / caracterització **Ignasi Ruiz** / il·luminació **Jaume Ventura** / so **Dani Aznar** / vídeo **Marc Lleixà**

ajudant de direcció **Norbert Martínez** / ajudanta d'escenografia **Àngela Ribera** / alumne en pràctiques de direcció de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona **Joan Arqué** / alumna en pràctiques d'escenografia de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona **Laura Clos**

construcció d'escenografia **Tallers del Teatre-Auditori Sant Cugat**

i els equips del **Teatre Lliure**

producció **Teatre Lliure**

espectacle en català

subtítols en castellano los jueves y sábados a partir del 20/01

english subtitles on Thursday and Saturday from 20/01

durada aproximada: **2h. 15' amb una pausa inclosa**

sistema d'**anell magnètic** per a persones amb discapacitat auditiva

21/01 sessió accessible amb sobretítols per a persones amb discapacitat auditiva i audiodescripció per a persones amb discapacitat visual

23 /01

col·loqui

25/01 a les 17h.

sessió escolar

horaris de dimecres a divendres a les 20:30h.
dissabte a les 18h i a les 22:00h.
diumenge a les 18h.

preus 25€ (dimecres, dia de l'espectador 16€)

L'ascensió i la caiguda de Leo Black, un idealista i idolatrat arquitecte. Les seves visions fabuloses s'esfondren alhora que la seva família quan topen amb la crua realitat.

Estrena a l'Estat espanyol.

Julio Manrique és artista resident del Teatre Lliure

"Una peça increïblement ben escrita." (Michael Wilmington, **Chicago Tribune**)

"Un drama urbà captivador." (Aaron Hillis, **Premiere**)

"The Architect és un exemple sorprenent del precoç treball independent de Greig." (Josep Farrell, **The Sunday Herald**)

"Greig ens nega el confort de cap corol·lari objectiu que expliqui el malestar existencial que veiem." (**Independent**)

"Una declaració ambiciosa i parlada sobre la vida moderna." (**The Guardian**)

"Una tragèdia eloqüent del nostre temps." (**Herald**)

The Architect es va estrenar el 23 de febrer de 1996 al Traverse Theater d'Edinburgh, dirigida per **Philip Howard**, i interpretada per **Alexander Morton** (Leo Black), **Tom Smith** (Martin Black), **Una McLean** (Sheena Mackie), **Morag Hood** (Pauline Black), **Ashley Jensen** (Dorothy Black), **Eric Barlow** (Joe) i **Paul Hickey** (Billy).

L'obra va ser editada el 1996 per Methuen en un volum conjunt amb *Europe*, del mateix autor.

Leo Black és arquitecte i pare de família. És un arquitecte responsable i un pare responsable. Un bon arquitecte i un bon pare. Es preocupa pels seus i es preocupa per fer bé la seva feina. Vol fer les coses el millor possible, vol que tot surti bé. Ho ha projectat tot amb cura. Però les coses no són com ell esperava. Les coses no s'assemblen gens a allò que ell havia projectat. La seva família no és feliç i les seves cases no fan feliços a aquells que les habiten.

L'arquitecte és una obra sobre el fracàs. Sobre la irremeiable necessitat d'assumir el fracàs. El fracàs d'un projecte, d'una visió, d'una idea. El món, la realitat, la vida, erosiona les idees. De vegades les escup. O les perverteix, les traeix, les mata. Allò que funcionava sobre el plànol, no es sosté en el món real. Això és culpa de l'arquitecte? No. Així doncs, és culpa del món? No. Allò que fa més inquietant (i interessant) la peça de David Greig és l'absència de culpables. En algun moment s'ha comés un error irreparable i ningú en té la culpa. *L'arquitecte* és una tragèdia sense herois. Una tragèdia urbana i contemporània que ens diu: de vegades s'ha de tornar a començar. No importa la mida que tingui allò que haguem construït, no importa que ens ho estimem molt o poc o fins i tot que la idea, la punyetera idea que fundava el projecte fos bona. De vegades ens ho hem de carregar. De vegades hem de destruir per a tornar a construir. No hi ha reforma, no hi ha pacte. De vegades hem d'acceptar el fracàs.

Set personatges que es perden i es troben dins una ciutat. Urbanisme i família. Grans edificis. Petites obsessions. Confusió, desconcert, ansietat. Por, esperança, somnis. Una *road-movie*. Una farsa familiar. Una tragèdia no del tot "grega". Un blues. Una cançó dels Smiths. Tot això és, per a mi, *L'arquitecte*.

Julio Manrique

Sobre l'autor

“Actualment David Greig és un dels millors i més prolífics dramaturgs britànics. (...) Tot i que les seves obres estan plenes d'idees, Greig assenyala que són un subproducte del procés creatiu, no el punt de partida. La seva escriptura ve generada pels sentiments que necessita expressar, i no tan concretament per un desig d'explorar les idees.”

Philip Fisher (**The British Theatre Council**)

“David Greig és una figura cabdal de la nova generació de dramaturgs escocesos sorgits als anys 90 i que va contribuir al renaixement de la dramaturgia escocesa. (...) Les seves obres s'han representat àmpliament a Escòcia, i s'han traduït i produït a la majoria de països d'Europa, als Estats Units, al Canadà i a Austràlia.”

(**Lebanon Art Magazine**)

“El dramaturg més important que ha sorgit del nord de la frontera en molts anys.”

(**Scotsman**)

“David Greig és un dramaturg d'una intel·ligència considerable que invita als espectadors a iniciar una recerca amb les seves obres. La seva imaginació inquieta està en desacord amb la transparència del seu estil de teatre, un estil que mostra fent preguntes sense reclamar respostes.”

Josep Farrell, (**The Sunday Herald**)

“Greig reparteix la misèria dels seus personatges amb una dosis d'enginy mordaç.”

(**Independent**)

David Greig

(Edinburgh, 1969)

Viu a Nigèria fins als 12 anys i després, a Escòcia. Estudia teatre a la Universitat de Bristol i esdevé un reconegut autor i director de teatre. Al llarg de la seva vida ha rebut encàrrecs del Royal Court Theatre, el National Theatre i la Royal Shakespeare Company. Actualment és dramaturg del National Theater d'Escòcia.

El 1990 funda a Glasgow el Suspect Culture Theatre Group amb Graham Eatough. El 1992 estrena la seva primera obra a Glasgow, i des de llavors s'aferma com a dramaturg amb peces que seran produïdes arreu del món. Ha signat, entre d'altres, les adaptacions de *Calígula*, d'A. Camus (2003), *Candide 2000* i *When the Bulbul Stopped Singing*, basada en un llibre de Raja Shehadeh. Ha escrit també per al públic infantil, amb peces com *Dammy 306+Me (4 ever)*. Entre els seus textos propis convé mencionar *Europe* (1995), *The Architect* (1996), *The Cosmonaut's Last Message To The Woman He Once Loved In The Former Soviet Union* (1999), i *San Diego* (2003).

En els darrers anys ha signat una adaptació de *Peter Pan* (2010); *Damascus i Dusinane* (2007), *The American Pilot* (2005), *Pyrenees* (2005), *San Diego* (2003), *Outlying Islands* (2002) i *Yellow Moon: The Ballad of Leila and Lee* (2006).

textos editats

1994 *Frontline Intelligence* (inclou *Europe*)

1995 *One Way Street*

1996 *The Architect*
Europe/The Architect

1999 *Danny 306 + Me (4Ever)*
The Cosmonaut's Last Message to the Woman He Once Loved in the Former Soviet Union
The Speculator/The Meeting

2000 *Victoria*

2001 *Casanova*
Dr. Korczak's Example

- 2002 *Battle of Will*
Greig Plays: 1 (inclou '*Europe*'; '*The Architect*'; '*The Cosmonaut's Last Message to the Woman He Once Loved in the Former Soviet Union*')
Outlying Islands
- 2003 *Caligula*
San Diego
- 2005 *Oedipus the Visionary*
Pyrenees
The American Pilot
- 2006 *Yellow Moon*
- 2007 *Damascus*
Dusinane
- 2010 *Peter Pan*

guardons

- 2003 Premi de la Crítica teatral Escocesa per *San Diego*.
- 2004 Premi 'Creative Scotland'
Premi Laurence Olivier a la millor reposició per *Caligula*
- 2005 TMA Premi a la Millor Obra Nova per *Pyrenees*

Julio Manrique

(Barcelona, 1973)

Llicenciat en dret per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, cursa els tres cursos oficials d'Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona, després de quatre anys de formació a l'Aula de Teatre de la Universitat Pompeu Fabra i el Col·legi del Teatre de Barcelona. Fa un curs de treball sobre l'obra de William

Shakespeare organitzat per la Unió de Teatres d'Europa, a càrrec de Bruce Meyers.

S'estrena professionalment el 1994 sota la direcció de Josep Maria Mestres (*Enemic de classe*), amb qui ha treballat en diversos muntatges (*Klowns*, *Salvats*, *Fashion Feeling Music*, *Romeo i Julieta*). Des d'aleshores ha treballat també amb Rafel Duran (*L'alfabet de l'aigua*, *Perifèria Koltès*, *Dia de partit*), Tamzin Townsend (*Macbeth*), Joan Anton Gómez (*Bunyols de quaresma*), Joan Ollé (*Así que pasen cinco años*) i Calixto Bieito (*Mesura per mesura*). Els seus darrers muntatges han estat *Terra Baixa*, dir. Ferran Madico; *Ànsia* (Premi de la Crítica de Barcelona) i *El pes de la palla*, dir. Xavier Albertí (Premi radiofònic Àngel d'Or al Millor Actor); *Far Away*, dir. Peter Brook; *The bug (el virus)*, dir. David Selvas, *Salamandra*, dir. Toni Casares, i *Titus Andrònic* (Premi de la Crítica de Barcelona) i *Juli Cèsar*, dir. Àlex Rigola. El 2004 va estrenar una peça seva, *El miedo y la música*, al STI-CC. També ha participat en les sèries televisives *Nissaga: l'herència*, *Temps de silenci* i *Porca Misèria*, i a les telemovies *Valèria* i *L'estratègia del cucut*, de Sílvia Quer; *Delta*, d'Oriol Ferrer i *Coses que passen*, de Sílvia Munt. Actualment, participa a la sèrie *Infidels*, de TV3. En cinema destaca la seva participació a *Soldados de Salamina*, de David Trueba i a *Febrero*, de Sílvia Quer.

El 2006 va estrenar *En Pólvora*, d'Àngel Guimerà, dir. Sergi Belbel i, com a director, *Els boscos*, de David Mamet, a la Sala Beckett. Pel Festival Barcelona Grec del mateix any va participar a *Arbusht* un text de Paco Zarzoso dirigit per Àlex Rigola i el 2007 va entrar a formar part de la companyia Teatre Lliure per a l'explotació en gira d'*Otel·lo*, *European House*, i també ha format part dels repartiments de *La torre de La Défense*, amb direcció de Marcial di Fonzo Bo, i de *2666* de Roberto Bolaño amb adaptació de Pablo Ley i Àlex Rigola (2007). Amb *La forma de les coses*, es va estrenar com a director al Teatre Lliure, i va rebre els premis Butaca 2006/7 al millor espectacle de petit format i a la millor

direcció. El 2009 dirigeix *Product*, de Mark Ravenhill, a la Sala Beckett de Barcelona i, com a actor, estrena *Hamlet*, sota la direcció d'Oriol Broggi, a la Biblioteca de Catalunya. Per aquest treball, rep el premi de la crítica de la temporada 2008/09 a la millor interpretació masculina.

Durant la temporada teatral 2009/2010 dirigeix *American Buffalo*, de David Mamet, al Lliure, i *Coses que dèiem avui*, a partir de textos de Neil LaBute, (Sala Beckett, Festival Grec 2010).

Recentment ha estat nomenat director artístic del Teatre Romea per a la temporada 2011/2012, i hi ha estrenat *L'hort dels cirerers*, d'Anton Txèkhov.

els intèrprets

Marta Angelat

Amb nou anys comença a fer doblatge. De les pel·lícules que dobla durant la seva infantesa podem destacar *Raíces profundas*, *Matar a un ruiseñor*, *El otro* i *Mary Poppins*. Als vint anys debuta al teatre amb la Companyia Nacional de Teatre a Barcelona, on treballa durant dos anys. Continua la seva trajectòria en l'àmbit teatral interpretant diverses obres sota la direcció de Mario Gas (*La ronda*, d'Arthur Schnitzler), Esteve Polls (*Els fills del sol*, de Maksim Gorki; *Les Troianes*, d'Eurípides; *El criat de dos amos*, de Carlo Goldoni), Alejandro Ulloa (*El señor Puntilla y su criado Matti*, de Bertolt Brecht), Pere Planella (*Hamlet*, de William Shakespeare), Antoni Chic (*Batalla de Reines*, de Frederic Soler "Pitarra") o Josep Maria Flotats (*Cavalls de Mar*, de Josep Luis i Rodolf Sirera). Darrerament destaca la seva participació a *Celebració*, de Thomas Vinterberg i Mogens Rukov, dir. Josep Galindo (2005); *La cabra o Qui és Sylvia?*, d'Edward Albee, dir. Josep Maria Pou (2005); *Carnaval*, de Jordi Galceran, i dirigida per Sergi Belbel (2006); i *L'any del pensament màgic*, de Joan Didion, direcció d'Oscar Molina (2008). Com a directora, ha estrenat entre d'altres *Jo sóc la meva dona*, de Dough Wright (2008), o *Històries d'un matrimoni* i *Sarabanda*, d'Ingmar Bergman (2010). També ha fet la direcció de doblatge de les pel·lícules *Revolution*, *Lo que queda del día* o *Thelma y Louise*. En l'àmbit televisiu ha col·laborat en sèries com *Estació d'enllaç* i *Crims*, de Jaume Cabré, o *La envenenadora de València*, de Pedro Olea. I en pantalla cinematogràfica ha participat als films *Siega verde*, de Rafael Gil; *Companyys*, *Procés a Catalunya* de Josep Maria Forn; *Las aventuras de Zipi y Zape*, d'Ernesto Guevara; *Adela, la Cubana* i *Las apariencias engañan*, totes dues de Carles Balaguer, i *Caín*, de Manolo Iborra.

Pere Arquillué

Debuta als escenaris professionals el 1990 amb *Tàlem*, de Sergi Belbel. Des de llavors ha participat en nombrosos muntatges seus (*Qui compra maduixes*, d'Emili Vilanova (1994); *La filla del mar*, d'Àngel Guimerà (1992/93) –amb què rep el premi de l'Associació d'Actors i Directors al Millor Actor Protagonista–; *Colometa la gitana*, d'Emili Vilanova (1994); *Morir*, de Sergi Belbel (1998); i *L'habitació del nen*, de Josep Mª Benet i Jornet (2003). Ha treballat també amb Calixto Bieito (*El somni d'una nit d'estiu*, de W. Shakespeare, 1991); Domènec Reixach (*Lo desengany*, de Fontanella, 1992); Rafel Duran (*El mercat de les delícies*, de Ramon Gomis, 1993); Lluís Homar (*Els bandits*, de Friedrich Schiller (1995); Penny Cherns (*Tant x tant Shakespeare* 1995); Georges Lavaudant (*Els gegants de la muntanya*, de Luigi Pirandello, 1999);

Rosa M. Sardà (*El visitant*, de E. E. Schmith, 1996); Xavier Albertí (*Orgia*, de P.P. Pasolini, 2002), i Carlota Subirós (*Otelo*, de Shakespeare, 2006). Destaca especialment la seva participació en diversos muntatges de J. M. Flotats (*Àngels a Amèrica*, de Toni Kushner, 1996/97 – amb què obté el premi de la Crítica de Barcelona 1997 a la Millor Interpretació–; i *La Gavina*, de Chéjov, 1997); Ariel García Valdés (*La corona d'espines*, de J. Mª de Segarra, 1995, i *Galatea*, de Josep Maria de Segarra, 1998); i Joan Ollé (*Así que pasen cinco años*, de García Lorca, 1998; *De poble en poble*, de Peter Handke, 1996, i *Fedra*, de Racine, 2002). Des de 2003 ha treballat amb Àlex Rigola a *Juli César* i *Ricard 3r*, de W. Shakespeare; *Santa Joana dels escorxadors*, de Bertolt Brecht (2003/04); *Arbusht*, de Paco Zarzoso (2007); *La nit just abans dels boscos*, de Bernard-Marie Koltès (2007) i *European House* (versió lliure de *Hamlet*, 2006). També destacar la seva col·laboració en l'obra *2666*, de Roberto Bolaño (2007). El 2007 forma part del repartiment *El dúo de la Africana* (de Xavier Albertí i Lluïsa Cunillé, 2007); i reestrena un espectacle sobre el poeta Gabriel Ferrater a la Sala Fabià Puigserver. L'any següent actua en *Coral Romput*, de Vicent Andrés Estellés (dir. Joan Ollé, 2008); *el Soterrani* (de J.M. Benet i Jornet, 2008); i *El Silenci del Mar*, de Vercors (dir. Miquel Gorritz, 2008), obra amb la qual obté el Premi Butaca 2008 al millor actor de teatre. És a l'any 2009 que forma part del repartiment d'*El cafè*, de Carlo Goldoni. Recentment ha estrenat *Platonov*, d'Anton Txèkhov, i dirigit per Gerardo Vera (2010); i *Primer Amor*, de Samuel Beckett, codirigit per Miquel Górriz i Àlex Ollé (2010). Durant la temporada actual del Lliure, forma part del repartiment de l'obra *Vida privada*, de Josep Maria de Sagarra, i dirigida per Xavier Albertí.

Destaca també la seva trajectòria cinematogràfica i televisiva. En cinema, ha rodat més d'una desena de pel·lícules amb directors com Ventura Pons (*El perquè de tot plegat*, 1994); Josep Mª Forn (*Subjúdice*, 1997); Luis Marías (*x*, 2000); Carlos Saura (*Buñuel y la mesa del Rey Salomón*, 2001; *Salomé*, 2001); Cesc Gay (*En la ciudad*, 2002); Salvador García Ruiz (*Las voces de la noche*, 2002); Rafa Russo (*Amor en defensa propia*, 2004); Fernando León de Aranoa (*Princesas*, 2004); Manuel Martín Cuenca (*Malas temporadas*, 2005); Pieter Sehr y Marie Noëlle (*Las mujeres del anarquista*, 2007); Lalo García (*Siete pasos y medio*, 2008). En televisió ha participat en sèries (*Bala perduda*, *Secrets de família*, *Estació d'enllaç*, *Jet Lag*, *Mar de fons*, *Zoo*, *Cazadores de hombres*, *La Riera*) i també en telefilms (*L'estratègia del cucut*, *Mónica*, *El concursazo*, *Trenhotel*, *El pallaso i el Führer*).

Pol López

Ha estudiat al Col·legi del Teatre i actualment cursa el quart any de la llicenciatura d'Interpretació, especialitat de text, a l'Institut del Teatre. Tot i la seva joventut, ja ha treballat al món publicitari com a protagonista d'anuncis i campanyes. En cinema, ha format part del repartiment de la pel·lícula de Paco Mir *Lo mejor que le puede pasar a un cruasán* (2003) i ha tingut un paper protagonista al curtmetratge *Primo* (dir. Mikel Gurrea, 2008). En teatre ha col·laborat en nombrosos tallers de l'Institut i en muntatges amateurs. Professionalment, debuta amb l'obra *Ran del camí* d'A. Txèkhov (dir. Joan Castells, 2002) i ha actuat en la lectura dramatitzada de la obra *Plastilina* de Marta Buchaca a la Sala Beckett (2007). Des del 2004 forma part de la companyia de teatre Gog i Magog (amb aquesta companyia va protagonitzar l'espectacle *Freaks*) i és soci i fundador de l'associació cultural La Trama. Durant la temporada anterior i al Lliure, forma part del repartiment d'*American Buffalo*, de David Mamet, dirigida per Julio Manrique, una peça que va ser nominada a cinc premis Butaca 2010, entre ells el de millor actor de repartiment.

Lluïsa Mallo

Graduada a l'Institut del Teatre de Barcelona. També s'ha format en l'àmbit de la dansa a les escoles Consolació Villaubí i La Fàbrica (Barcelona). També s'ha format a nivell interpretatiu amb professionals de renom: Carol Rosenfeld, Pierre Chabert, Sue Weston, Declan Donellan i Konrad Zschiedrich. El 1985 protagonitza *Les Lunastronautes*, dir. Teresa Vilardell i Miquel Casamayor. Des de llavors, treballa amb Núria Espert (*Medea*, d'Eurípides, 1992); Sergi Belbel (*La filla del mar*, d'Àngel Guimerà, 1993); Tamzin Townsend (*El diari de Ana Frank*, 1994); Ferran Madico (*Treballs d'amor perdut*, de W. Shakespeare, 1995; *Precisament avui*, de Manel Dueso, 1996; *Prendre partit*, de Ronald Harwood, 1997); Carme Portaceli (*Viejos tiempos*, 1999); Magda Puyo (*El suïcida*, de Nikolai Erdman, 1999); i Calixto Bieito (*L'estació de les dàlies*, 1987; *Dues històries irlandeses*, 1990, de J.M. Synge; *Els enamorats*, de Carlo Goldoni, 1990; i *Jóquer*, de Lluïsa Cunillé, 1994). Recentment ha format part del repartiment de *Vidas privadas*, de Noel Coward (dir. Paco Mir, 2000); *11 de setembre/Les troianes* de Michael Vinaver/Eurípides (dir. Ramón Simó, 2002); *Un Sant Sopar europeu*, de Bernard Schwab (dir. Lurdes Barba, 2002); *El prisionero de la 2ª Avenida*, de Neil Simon (dir. Manel Dueso, 2005); o *Cancún*, de Jordi Galceran i dirigida per Josep M. Mestres (2008/09). En televisió treballa a *Secrets de família*, *La memòria dels Cargol* (1995), *Valeria* (2000),

Hospital Central (2006), *Zoo* (2008), o *Ventdelplà* (2010). I en l'àmbit cinematogràfic destaca *Màcula*, dirigida per Txema Matías; *Radio Speed*, de Francesc Bellmunt, i *Transeúntes*, de Lluís Allier.

Jordi Martínez

Treballa amb diverses companyies de teatre de Catalunya: Teatre Estable de Barcelona (*Un lloc entre els morts*, de Maria Aurèlia Capmany, dir. Josep Muntanyès, 1980); *Els joglars* (*Olímpic Men Movement*, dir. Albert Boadella, 1981-82); Zitània Teatre (*L'auca del senyor Esteve*, de Santiago Rusiñol, 1984); G.A.T. d'Hospitalet (*La mort*, de Woody Allen, dir. Al Víctor i E. Flores, 1992); Cia. Paco Morán (*Mort accidental d'un anarquista*, de Dario Fo, 1993; *La extraña pareja*, de Neil Simon, 1994); Comediants (*Dimonis*, *El llibre de les bèsties*); Monti&Cia. (*Clàssics*, *klowns*, *Utopista*). Al TNC ha participat en nombroses produccions dirigides per Rafel Duran (*El coronel ocell*, 2000); Georges Lavaudant (*Coriolà*, de William Shakespeare, 2002); Ramon Simó (*11 de setembre 2001/Les Troianes*, de Michael Vinaver, 2002; *Calígula*, d'Albert Camús, 2004; *Fuente Ovejuna*, de Lope de Vega, 2005, i *Arcàdia*, de Tom Stoppard 2007); Magda Puyo (*Aigües encantades*, de Joan Puig Ferrer, 2006; *Temps real*, d'Albert Mestres, 2006); Sergi Belbel (*Primera plana*, de Ben Hecht i Charles Mac Arthur, 2003, i *Forasters*, de Sergi Belbel, 2004); Carles Alfaro (*L'escola de les dones*, de Molière, 2003; *Ròmul el Gran* de Friedrich Dürrenmatt, 2005), i Joan Font (*Uuuuh!, El pallaso i el Führer* de Gerard Vázquez, 2005). Darrerament l'hem pogut veure a *Un roure*, de Tim Crouch, dir. Roser Batalla (2007); *L'home, la bèstia i la virtut*, de Luigi Pirandello, dir. Pep Pla (2008); *Hikikomori*, de Jordi Faura, dir. Abel Coll i Jordi Faura (2009); *Antílops*, de Henning Mangell, dir. Magda Puyo (2009); *La ruta blava*, de Josep M. de Sagarra, dir. Josep Galindo i Pablo Ley (2009), i *Petita feina per a un pallaso vell*, de Matěj Visniec, dir. Ramon Simó (2009/10). També ha participat en nombroses sèries televisives, com *Nissaga de poder*, *Estació d'enllaç*, *El cor de la ciutat* i *Ventdelplà*. Ha intervingut a la versió televisiva de l'obra *Uuuuh!, El pallaso i el Führer*, dirigida per Eduard Cortés, i a la darrera pel·lícula de Joaquim Oristrell, *Dieta mediterrànea*.

Marc Rodríguez

Debuta com a actor de teatre amb *València*, de Paco Zarzoso, dir. Rafel Duran, amb qui treballa més endavant a *Una vida al teatre*, de D. Mamet, i *La dama enamorada*, de J. Puig i Ferrater. Ha estat dirigit per Joan Raja (*L'inspector*, de N. Gògol), Àlex Rigola (*Titus Andrònic*, *Juli Cèsar*, de W. Shakespeare, *El buñuelo de Hamlet* i *Días mejores*), Carme Portaceli (*El retorn al desert*, de B-M

Koltès, i *Hamlet-Machine*, de H. Müller) i Josep Maria Mestres (*Romeo i Julieta*, de W. Shakespeare), entre d'altres. Darrerament ha participat a *American Buffalo*, de David Mamet i *La forma de les coses*, de Neil LaBute, dir. Julio Manrique; *Obra vista*, de Jordi Prat i Coll i *En Pólvora*, d'Àngel Guimerà, dir. Sergi Belbel. En televisió ha col·laborat a les sèries *Nissaga*, *L'herència*, *7 de notícies*, *Pagats per riure*, *Jet Lag*, *Majoria absoluta*, *Porca misèria*, *El pulso*, *Zoo*, *MIR*, *Vinagre* o *La Sagrada Família*; i a les pel·lícules *Freetown*, de Javier Arazola; *Delta*, d'Oriol Ferrer; *Rapados*, de Roman Parrado; *El asesino del parking*, de Daniel Górriz; *Las manos del pianista*, de Sergio G. Sánchez; *Road Spain*, dir. Jordi Vidal; *Salvador*, dir. Manel Hueriga i *Tu vida en 65 minutos*, dir. Maria Ripoll.

Mar Ulldemolins

És graduada pel Col·legi del Teatre de Barcelona i ha seguit un curs d'interpretació amb Javier Daulte a la Sala Beckett. Té estudis musicals i actualment cursa també el darrer curs de piano de grau mitjà, equivalent a l'antic 8è. El 2001 s'inicia en la interpretació professional fent d'actriu en diversos curtmetratges. Després d'una breu incursió al circ, el 2003 inicia la seva activitat teatral amb *Poques-vergonyes*, dir. Fermí Fernández, i la televisiva, amb la sèrie *Majoria absoluta*, de TV3. Des de llavors, ha participat en diversos muntatges, com ara *Les amargues llàgrimes de Petra von Kant*, dir. Manuel Dueso (2003); *Esthetic Paradise*, de Victòria Szpunberg i *Teatre sense animals*, dir. Sergi Belbel (2004). El 2005 va treballar a *Raccord*, de Rodolf Sirera, dir. Carme Portaceli; *Casa i jardí*, d'Alan Ayckbourn, dir. Ferran Madico i *Jocs de paciència*, d'Alba Farhoud, dir. Pep Pla. També ha participat a *La finestra tancada*, d'A. Vila, dir. Carme Portaceli (2006) i *Arcàdia*, de T. Stoppard, dir. Ramon Simó (2007). Posteriorment col·labora a *Electra*, de Sòfocles (2009), *Rock'n'Roll*, de Tom Stoppard, dir. Àlex Rigola. També interpreta un paper protagonista a la sèrie *Ventdelplà*, de TV3, durant les cinc temporades. També ha participat a la minisèrie *Les veus del Pamano* de TV3.

